

Regine Engelina Hatvik

Kvinnelige skuespillere med utløpsdato

En næranalyse av *Good Luck to You, Leo Grande* (Hyde 2022) sett i lys av *ageing*, *ageism* og *agelessness*

Bacheloroppgave i Film- og videoproduksjon

Veileder: Anne Marit Myrstad

Mai 2024

Antall ord: 6587

Regine Engelina Hatvik

Kvinnelige skuespillere med utløpsdato

En næranalyse av *Good Luck to You, Leo Grande* (Hyde 2022) sett i lys av *ageing*, *ageism* og *agelessness*

Bacheloroppgave i Film- og videoproduksjon
Veileder: Anne Marit Myrstad
Mai 2024

Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet
Institutt for kunst- og medievitenskap

Kunnskap for en bedre verden

Sammendrag

Norsk bokmål:

Denne bacheloroppgaven undersøker fremstillingen av kvinner på lerretet innenfor fagfeltet *age studies*. Problemsstillingen bacheloroppgaven behandler lyder følgende; Hvordan fremstilles hovedkarakteren Nancy Stokes og hennes forhold til kropp og seksualitet i *Good Luck to You, Leo Grande* (Hyde 2022), og hva har alder å si i dette bildet? Besvarelsen har som mål å bidra inn i diskursen omhandlende kjønn, alder og seksualitet. Dette gjennom de teoretiske perspektivene *ageing* og feministisk filmteori. Anne Jerslev sin artikkel vil være gjeldende, i søken etter å forstå begrepene *ageing*, *ageism* og *agelessness*. Dette vil sees i sammenheng med Hyde sin kvinnelige karakter Nancy Stokes, ved hjelp av næranalyse som metodisk perspektiv. Resultatene indikerer at mekanismer knytt til *ageing*, *ageism* og *agelessness*, gjør det vanskelig å bryte det sosiale mønsteret og vise autentiske skildringer av eldre kvinners seksualitet. Nancys indre kan forstås som en forlengelse av samfunnets fordommer, som holder henne selv tilbake i søken etter aksept og utforskning av egen identitet.

Abstract

English:

This bachelor's thesis examines the depiction of women on screen within the field of age studies. The thesis will explore the following research question; How is the main character Nancy Stokes' relationship with her body and sexuality portrayed in *Good Luck to You, Leo Grande* (Hyde 2022), and what role does age play in this context? The aim of the thesis is to contribute to the discourse on gender, age and sexuality. This will be perceived through the theoretical perspectives of ageing and feminist film theory. Anne Jerslev's article will be important in the understanding of the concepts of ageing, ageism and agelessness. This will be examined in relation to Hyde's female character Nancy Stokes through close analysis as a methodological approach. The results indicate that the mechanisms related to ageing, ageism and agelessness make it challenging to break social patterns and depict an authentic portrayal of older women's sexuality. Nancy's inner struggles can be understood as an extension of society's prejudices, which hold her back in her quest for acceptance and exploration of her own identity.

Innholdsfortegnelse

Innledning	3
Teoretisk og metodisk perspektiv	5
2.1 <i>Ageing</i> og <i>ageism</i>	5
2.2 Feministisk filmteori og <i>agelessness</i>	6
2.3 Næranalyse som metodisk perspektiv	8
Næranalyse av <i>Good Luck to You, Leo Grande</i>	8
3.1 Speilets inngang til refleksjon av karakterenes indre	8
3.2 En indre konflikt med rot i <i>ageing</i> og <i>ageism</i>	10
3.3 Ubehaget av den eldre kvinnes seksualitet og kropp	12
3.4 <i>Agelessness</i> sitt mønster i utformingen av eldre kvinnelige karakterer	13
3.5 Fra moralsk lærerinne til tilfredsstilt sexkunde	14
3.6 Seksuell oppvåkning med ryggen til prostitusjonens skyggesider.....	16
Konklusjon.....	18
Referanseliste.....	20
Filmografi	23

Innledning

De siste årene har fokuset tilknyttet representasjon og mangfold på filmlerretet økt. Dette har bidratt til å gi underrepresenterte mennesker mulighet til å ta del i filmkulturen.

Filmlandskapet blir mer nyansert, men jeg undrer meg fraværet av eldre kvinner og deres seksualitet. En av filmene som bidrar til synliggjøring av nettopp dette, er den britiske dramakomedien *Good Luck to You, Leo Grande* (Hyde 2022). Den prisvinnende regissøren Sophie Hyde og den prisvinnende manusforfatteren Katy Brand samarbeidet om spillefilmen (Closer Productions 2024; Dercksen 2022). En spillefilm som ble produsert og utgitt i en tid med fokus på kvinners erfaringer med seksuell trakassering og overgrep på arbeidsplassen (Brittain 2024). Dette gjennom #metoo-bevegelsen i sosiale medier (Brittain 2024).

Good Luck to You, Leo Grande er en moderne skildring av en sexhandel. Sophie Hyde sin spillefilm kan beskrives som en lang dialog mellom karakterene Nancy Stokes og Leo Grande. En samtale omhandlende moralitet, seksualitet, familie og kropp, og som strekker seg over gjentatte møter. Nancy er en pensjonert lærer som har levd et alminnelig familieliv. Som enke søker Nancy det ektemannen hennes aldri kunne tilby henne, nytelse. Dette søker Nancy hos den unge sexarbeideren Leo Grande. Deres møter åpner for en rekke tankevekkende samtaler som subtil tar opp samfunnsaktuelle tematikker, i en kjønnsomvendt rollefordeling.

Bacheloroppgaven omhandler tematikken kvinner på lerretet innenfor fagfeltet *age studies*. *Age studies*, også omtalt som *ageing*, er en relativ ny gren innenfor filmvitenskapen, og er i stadig utvikling (Bañón og Zecchi 2020, 252). En sentral bidragsyter på feltet er film- og medieviteren Anne Jerslev, og hennes arbeid med representasjon av aldrende kvinner i media. Jerslev er interessert i det hun omtaler som *agelessness*, aldring uten synlige aldringstegn (Jerslev 2017, 68). Fenomenet *agelessness* er en pågående diskusjon innenfor fagfeltet, og reiser spørsmål til filmens refleksjon og representasjon av eldre kvinner. Samtidig reiser diskusjonen en rekke spørsmål tilknyttet *ageism*, aldersdiskriminering på lerretet (Bañón og Zecchi 2020, 253).

Bachelorsoppgavens empiri er Sophie Hyde sin spillefilm *Good Luck to You, Leo Grande*. Faglitteratur som skal belyse *ageing* perspektivet er Sally Chivers og Raquel Medina Bañón og Barbara Zecci sine tekster. Tekstene er opplysende i hva begrepene *ageing* og *ageism*, innenfor filmvitenskapen innebærer. I arbeidet med feministisk filmteori er Sue Thornham og Melanie Waters sine bøker gjeldene. Thornham sin bok tar for seg de mest sentrale debattene og uttalelsene i Storbritannia og USA, omhandlende feministisk filmteori. I den boken til Waters retter et kritisk blikk på kvinnelig representasjon i moderne TV og film (Waters 2011, 1). Et viktig tilskudd som binder *ageing*-perspektivet og feministisk filmteori sammen, er Anne Jerslev sin artikkel om *agelessness*. Jerslev vil være sentral, ettersom artikkelen knytter sammen *ageing*, *ageism* og *agelessness* i undersøkelsen av representasjon i TV-serier.

Analysen har som mål å utforske eldre kvinnelige karakterers posisjon og seksualitet i moderne film. Målsetningen innebærer å bidra inn til et nyansert bilde av kjønn, aldring og seksualitet, gjennom observasjoner og refleksjoner. Besvarelsen vil ha hovedfokus på det som omhandler *ageing*, *ageism* og *agelessness*. Først vil en oversikt av relevant teori presenteres. Deretter vil det metodiske perspektivet, næranalyse, bli presentert. Videre vil en næranalyse av *Good Luck to You, Leo Grande* finne sted. Næranalysen struktureres etter aktuelle tematikker som belyser *ageing*, *ageism* og *agelessness*. Næranalysen avsluttes med en diskusjonsdel, før en konklusjon presenteres. På bakgrunn av *ageing* sin nyetablerte posisjon i filmvitenskapen, vil de engelske begrepene *ageing*, *ageism* og *agelessness* anvendes (Bañón og Zecchi 2020, 252). De engelske begrepene benyttes ettersom gode oversettelser som rommer begrepens fulle betydning, ikke er å oppdrive.

Besvarelsen vil gi et overblikk over feministisk filmteori, med fokus på relevante områder for *age studies*. Næranalysen vil fokusere på hovedkarakteren Nancy i det narrative forløpet. Dette i forhold til de filmatiske virkemidlene som aktualiseres i utvalgte nøkkelscener. Hovedfokuset er på det innholdsmessige. Besvarelsen vil ikke gå i dybden på de formmessige virkemidlene, men kommentere de i forståelsen av karakteren Nancy. Næranalysen vil gjennomføres i lys av problemsstillingen; hvordan fremstilles hovedkarakteren Nancy Stokes og hennes forhold til kropp og seksualitet i *Good Luck to You, Leo Grande*, og hva har alder å si i dette bildet?

Teoretisk og metodisk perspektiv

2.1 Ageing og ageism

Ageing kan forstås som en bestemt fase i livet som forekommer i overgangen mellom livsfaser (Bañón og Zecchi 2020, 253). Eksempel på dette er fasen fra ungdom til ung voksen videre til voksen og så videre (Bañón og Zecchi 2020, 253). Synet på aldring formes av samfunnsmessige, kulturelle og økonomiske strukturer, og forventninger tilknyttet individets produktivitet, fysikk og sosiale interaksjoner (Bañón og Zecchi 2020, 253). Den grunnleggende forståelsen av *ageing* kan utvides til et kritisk perspektiv, der *ageing* forstås som «(...) the social convention that enhances a man but progressively destroys a woman» (Bañón og Zecchi 2020, 252). Det kritiske perspektivet forstår *ageing* som en sosial konstruksjon, som tar et individs kjønn i betraktning når det gjelder dens estetiske kapital. Estetisk kapital er et individs ressurser tilknyttet fysisk utseende og fysikk, som har virke som kapital forankret i sosiologien (Åberg, Kukkonen og Sarpila 2020, 1). Videre er det viktig å se på forskjellen mellom *ageing* og *ageism* når det er snakk om aldring, i denne sammenhengen tilknyttet film. *Ageism* er et begrep som tar for seg aldersdiskriminering, både fremfor og bak kameraet (Bañón og Zecchi 2020, 253). *Ageism* henger ofte sammen med kjønnsdiskriminering, og fenomenene opptrer ofte sammen eller påvirker hverandre (Schubart 2019, 193). Der *ageing* omhandler mekanismene rundt et individs aldring, er *ageism* diskrimineringen som oppstår mot individer som befinner seg i aldringsfasen.

Hollywood har tidlig skildret ungdommen gjennom karakterer som kan beskrives som frosset i tid (Chivers 2019, xi). Menn i Hollywood har utfordret denne ideen og fått utvidet konvensjonene rundt aldrende mannlige karakterer, med krav om en ungdommelig utstråling (Chivers 2019, xi-xii). *Indiana Jones*-stjernen Harrison Ford et godt eksempel, ettersom han fikk spille samme karakter i førtito år, frem til fylte åtti (Klevjer 2023). Dette skiller seg fra kvinner i Hollywood som opplever et frafall av jobber i det kroppen aldres (Chivers 2019, xii). Fysiske markører i en kvinnes aldringsprosess er særlig avgjørende i diskrimineringen kvinnene erfarer (Chivers 2019, 17). Markører som overgangsalder og rynker, gjør kvinnen sårbar og naken i søken etter arbeid i film (Chivers 2019, 17-18). Det er dermed å forstå Hollywood sitt forhold til ungdommelighet og *ageing* gjennom en dobbelstandard. En dobbelstandard tilknyttet *ageing* kan forklares med; «(...) an ageing woman is judged more harshly than an ageing man.» (Åberg, Kukkonen og Sarpila 2020, 1). Dobbelttheten tilsier at

kvinner sin ungdommelighet er utdøende, mens en manns ungdommelighet kan være tilstedeværende selv med et eldre ytre (Åberg, Kukkonen og Sarpila 2020, 1). En manns utstråling er nok å anse som ungdommelig, mens det hos kvinner kreves en visuell estetisk ungdommelighet. Dette er ikke et fenomen filmen har skapt, da det er forankret i samfunnet og kulturen, men filmtradisjonen har bidratt til å representere, forsterke og tidvis utfordre fenomenet.

2.2 Feministisk filmteori og *agelessness*

Ageing har sitt utspring fra den feministiske filmteorien. Feminismen innenfor filmvitenskapen hadde sin fremvekst på 1970-tallet under den andre bølgen av feminisme, og var opptatt av undertrykkelsen kvinner møtte både fremfor og bak kameraet i filmbransjen (Thornham 1999, 9-10). Feministisk filmteori er opptatt av hvordan kvinnelige karakterers roller ofte begrenses til å omhandle deres fysiske attraksjon og romantiske intriger (Smith 1999, 14). Kvinnen havner ofte i en passiv rolle som bygger på stereotypier og klisjeer tilknyttet samfunnsnormer om hva en heteroseksuell kvinne skal være (Smith 1999, 14-15). Den tredje feministiske bølgen oppstod på 1980- og 1990-tallet, også kjent som post-feminisme (Waters 2011, 3). Formålet var nå å bevege seg bort fra populærkulturens misvisende representasjon av kvinner (Waters 2011, 6). Feminismediskusjonen ble fornyet med fokus på individualisme og autentiske fremstillinger (Jerslev 2017, 71; Waters 2011, 6). Dette innebar en bredere skildring av seksualitet, noe post-feminismen bidro til gjennom et økt søkelys på eldre kvinners seksualitet i media (Jerslev 2017, 71-72). Flere filmer og TV-serier begynte å bryte med det Jerslev beskriver som *agelessness* (Jerslev 2017, 72). *Agelessness* kan forklares som «(...) «successfull ageing»» (Jerslev 2017, 68). En slik suksessfull aldring kan forsås som aldring uten synlige aldringstegn, ofte sett i sammenheng med en ungdommelig livsstil og fysikk (Jerslev 2017, 68).

Vibeke Løkkeberg sin omdiskuterte spillefilmdebut *Åpenbaringen* (Løkkeberg 1977), er en tidlig norsk feministisk film som bryter med Hollywood sin dobbelstandard og forhold til *agelessness*. Hollywood har siden stumfilmepoken vært fravikende i fremstillingen av eldre kvinner på lerretet, og det er en uskreven regel i bransjen at kvinnelige skuespillere når sin karrieretopp som trettiåring (Bañón og Zecchi 2020, 255). Løkkebergs debutspillefilm tar for seg en middelaldrende kvinne som befinner seg i krise. Løkkeberg var blant pionerene som turte å vise en kvinnes erfaringer gjennom ekte og rå skildringer, også av kvinnekroppen (Gaare 2023). Filmen skapte debatt ettersom skuespiller Marie Takvam sin kropp brøt med normene og forventningene til portrettering av kvinnekroppen (Gaare 2023). På bakgrunn

av dette kan man se hvordan en virkelighetsnær og normbrytende kvinnelig representasjon av kropp og seksualitet, skapte debatt i samfunnet. Den eldre nakne kvinnekroppen opplevdes som et ubehagelig syn på lerretet. Jerslev understreker i sin artikkel at eldre skuespillerinner sin posisjon har økt de siste årene i vestlige filmnasjoner, men fraværet av kvinnelige aldringstegn har blitt større (Jerslev 2017, 68). Samtidig kan man lese ut ifra hennes observasjoner at suksessfulle eldre kvinner, er mer fremtreden innenfor TV-serienes verden enn filmen (Jerslev 2017, 71-73).

Fraværet og misrepresentasjonen av eldre kvinnelige hovedkarakterer på filmnerretet er en velkjent problematikk, og det kan være verdt å merke seg hvordan kvinnene blir ansett som gammel tidligere enn sine mannlige kollegaer (Jerslev 2017, 72). I tillegg har filmen en lei tendens til å portrettere eldre kvinnelige karakterer som eldre enn hva de er (Jerslev 2017, 72). Statistikk illustrerer hvordan kvinner over femti blir eksplisitt fremstilt som gamle, versus mannlige skuespillere som kun skildres som voksen (Jerslev 2017, 73). Mannlige skuespillere fremstilles som målrettet og attraktiv, mens kvinnelige skuespillere til kontrast fremstilles som karakterer uten mål eller retning i livet (Jerslev 2017, 73).

Fra et samfunnsvitenskapelig syn kan man påstå at *ageism* og det negative synet på eldre, da særlig kvinner, kommer av fordommer og feiloppfatninger av hva en eldre person er forventet å være (Allen og Roberto 2009, 13). I artikkelen til Allen og Roberto kommer det frem at den eldre kvinnen som oftest anses som noe negativt (Allen og Roberto 2009, 13). Fordommene mot eldre kvinner skildres med ord som uattraktiv og aseksuell (Allen og Roberto 2009, 13). Innenfor filmvitenskapen har den eldre kvinnen vært skildret som egoistisk, gal og farlig, med en misrepresentert seksualitet som anses som uutholdelig å iaktta (Bañón og Zecchi 2020, 256). Misoppfatninger i møte med eldre kvinners seksualitet er alarmerende, da ens seksualitet og sexdriv er vedvarende gjennom livet (Allen og Roberto 2009, 14). Det er likevel en misoppfatning og stereotypi at en kvinnes seksualitet tilhører ungdommen, og følger hennes attraktivitet i henhold til heteronormative standarder (Allen og Roberto 2009, 14).

2.3 Næranalyse som metodisk perspektiv

På bakgrunn av det teoretiske perspektivet, er analysedelens formål å bidra til et nyansert blikk på fenomenet kjønn, *ageing* og seksualitet innenfor filmen. Dette faller inn under den filmvitenskapelige næranalysen som er interessert i å forstå kulturuttrykk gjennom systematisk undersøkelse av fenomener, gjennom grundige analyser og begrunnelser for presenterte påstander (Bakøy 2008, 11-12). Næranalysen vil være å anse som et tilskudd inn i belysningen av den kulturelle diskursen omhandlende aldring, kjønn og seksualitet.

Næranalysens hovedvekt vil omhandle karakteren Nancy Stokes, og hvordan hun fremstår i sentrale vendinger i utvalgte nøkkelscener. Karakteren vil analyseres i det narrative forløpet, og i forhold til de filmatiske virkemidlene som blir aktualisert. For å kunne forstå karakteren i en filmatisk sammenheng, vil det være behov for å kommentere det visuelle og auditive rommet karakteren befinner seg i. Næranalysens hovedfokus er likevel å forstå karakteren gjennom begrepene *ageing*, *ageism* og *agelessness*. Analysedelens struktur vil følge filmens tematikker, med bruk av det visuelle motivet speil som en rød tråd. Næranalysen avsluttes med en drøftingsdel som problematiserer etiske spørsmål filmen reiser, eller unngår å adressere.

Næranalyse av *Good Luck to You, Leo Grande*

3.1 Speilets inngang til refleksjon av karakterenes indre

En kvinne i sekstiårene poserer og fikser på antrekket sitt fremfor et speil inne på et hotellrom (Hyde 2022, 0:02:51-0:03:10). Den urolige kroppen som lager grimaser med munnen, indikerer at kvinnen er usikker og ukomfortabel. Karakterens speiling er en subtil inngang til hennes indre emosjonelle liv. Speilseansen avbrytes brått av banking på døren (Hyde 2022, 0:03:00-0:03:03). Utenfor står Leo Grande, og kvinnen avsløres som Nancy Stokes (Hyde 2022, 0:03:27-0:03:37). Dette er filmens igangsettende begivenhet, med Nancy Stokes som pådriver. Leo sin utstråling skiller seg fra Nancy. I øyeblikket Nancy speiler seg, tar Leo en brå u-sving for å sjekke ut egen refleksjon i et vindu (Hyde 2022, 0:02:32-0:02:50). I vinduet poserer Leo selvsikkert, smiler og går videre (Hyde 2022, 0:02:32-0:02:50). Leo står trygt i sitt eget ytre. Dette står i kontrast til Nancy, som fremstår selvkritisk i møte med sitt eget ytre. Kryssklippingen, klippestil som gir tilgang til flere steder og historier simultant (Bordwell, Thompson og Smith 2020, 244), mellom karakterene i anslaget, bidrar til å effektivt danne et førsteinntrykk av karakterene. Et førsteinntrykk av en utilpass kvinne med selvforakt for eget

speilbilde, og en munter ung mann som viser stolthet i eget utseende. Karakterene fremstår som motpoler for hverandre, med kontrasterende personlighetstrekk.

Omgivelsene hjelper å danne et tydeligere bilde av karakterene. Hotellrommet de befinner seg i fremstår minimalistisk, enkelt og pent (Hyde 2022, 0:00:40). Rommets nøytrale uttrykk bidrar til å gjøre rommets store vindu iøynefallende (Hyde 2022, 0:00:40). Utsikten over byen er tydelig ettersom hotellrommet befinner seg opp i høyden. I tillegg til vinduet er helfigurspeilet, plassert midt i rommet, et sentralt objekt og visuelt motiv. Speilet, sammen med vinduet, bringer byen og samfunnet inn i atmosfæren på hotellrommet (Hyde 2022, 0:02:50). Rommet og byen speiles i hverandre, og fanger karakterene midt mellom omgivelsene. Omgivelser med formål om å unnsnippe byens mange blikk, fordommer og prat. Denne unnslippelsen av byen og samfunnets blikk er uunngåelig, da speilet i samspill med vinduet bidrar til at karakterene ikke kan rømme fra seg selv eller verdenen utenfor. De vil til enhver tid møte sitt eget, eller byens blikk ved hjelp av fysiske eller abstrakte refleksjoner.

Åpningssekvensen introduserer publikum for den gjennomgående bruken av det visuelle motivet speil. Speil i film symboliserer ofte identitet, og kan vise til en dualitet i mennesket (FasterCapital 2024). Dualitet hos en karakter omhandler personlighetstrekk eller egenskaper som drar i hver sin retning (FasterCapital 2024). *Persona* (Bergman 1966) er blant filmene som anvender speil som visuelt og tematisk element. Speilet bidrar inn i utforskningen av karakterene Elisabet og Alma sin identitet, dualitet og dynamikk. Speiling av en karakter kan åpne opp for kontrasten mellom dens indre og ytre, i søken etter en bredere forståelse av sitt eget selv. Hydets speilbruk underbygger Nancy sin lengsel etter å forstå egen identitet. Filmens spenningskurve knytter seg til Nancy sitt indre, hennes usikkerhet og fordommer. I øyeblikkene Nancy føler seg sårbar, øker spenningen samtidig som avstanden mellom karakterene blir større. Dette kommer frem i et intimt øyeblikk mellom Nancy og Leo hvor deres kroppes speilbilde iakttas (Hyde 2022, 0:50:07-0:52:28). Scenen som leder an til nakenhet og trygghet, brytes i det Nancy sitt indre kommer til overflaten (Hyde 2022, 0:50:07-0:52:28). Dette separer karakterene fysisk og emosjonelt, og setter dem opp mot hverandre. Speiling og refleksjoner av selvet kan illustrere en dobbelthet. Dobbeltheten kommer til uttrykk i det karakterene implisitt speiler hverandre, samtidig som de eksplisitt speiler seg selv. Det er dette karakterene innser i det de ser på hverandre i speilet som refleksjoner av sitt eget liv, og de har mer til felles enn tidligere antatt (Hyde 2022, 0:52:28). Begge karakterene streber etter aksept, og leter etter svar kring egen identitet og seksualitet.

På samme tid fungerer Nancy som en refleksjon av Leos mor, og vekker til live hans sårbarhet og sorg (Hyde 2022, 1:13:28-1:16:16). I samme øyeblikk speiler Leo Nancys sønn, hennes skuffelser og fordommer (Hyde 2022, 1:13:28-1:16:16). Den visuelle bruken av speil og refleksjoner er en representasjon av Nancy sin karakterutvikling i hennes personlige reise. Dette åpner opp for det som kan forstås som filmens budskap og tematikk, og er et gjennomgående visuelt grep.

3.2 En indre konflikt med rot i *ageing* og *ageism*

Dykker vi dypere inn i presentasjonen av Nancy som karakter, kan man basert på hennes klumsete kroppsspråk forstå at situasjonen hun befinner seg i er uvant. Nancy indikerer at hennes alder er et hinder og en usikkerhet i møte med unge Leo. Dette kommer til overflaten når Leo komplimenterer Nancy sin parfyme, og omtaler den britiske TV-kokken Nigella Lawson som sexy (Hyde 2022, 0:03:54-0:04:19). Overrasket og forfjamset svarer Nancy at hun hadde forventet en kommentar om «(...) She's sexy for her age», ettersom Lawson er i sekstiårene, slik som henne selv (Hyde 2022, 0:04:03-0:04:12). Ved å påpeke Lawsons alder i sammenheng med hennes attraksjon, assosierer Nancy *ageing* med noe negativt. Dette viser aldersdiskriminerende holdninger Nancy tar som en selvfølge, noe som faller inn under *ageism*. Hyde drar med dette direkte linjer mellom Nancy sin selvbevissthet med samfunnets stereotypier av eldre kvinner. Nancys indre fungerer nærmest som en refleksjon av samfunnet. Dette ettersom hennes indre har en negativ inngang til kvinners aldringsprosess, og aldersdiskriminerende holdninger er som inngravert i henne. *Ageism* perspektivet bidrar inn til å synliggjøre problematikken og konsekvensene aldersdiskriminering kan bety for et enkelt individ. Nancy sine indre konflikter omhandler nettopp dette undertrykte synet på eldre kvinner, et syn som har bidratt til å undertrykke henne selv.

Det er ikke tilfeldig at Nancy kobler kvinner passert førtiårene med negativ estetisk kapital, da overgangsalderen har inntruffet (Helsenorge 2023). Chivers har forklart overgangsalderen som en bemerkelsesverdig markør i en kvinnelig skuespillers karriere, da synlige aldringstegn ikke er velkommen på det store lerretet (Chivers 2019, 17-18). Dette faller inn under *ageism* ettersom diskrimineringen retter seg mot eldre, med forskjellsbehandling basert på kjønn. Woodward skildrer hvordan eldre kvinnelige karakterer blir underlegen publikummet i det overgangsalderen inntreffer, og deres personlighet reduseres gjennom kulturelle normer til å kun være ansett som gammel (Woodward 2006, 164). Dette er interessant i søken etter filmens antagonist, hovedpersonens motstander med ulik målsetning som bidrar inn til

konflikt (Bordwell, Thompson og Smith 2020, 87). Filmens protagonist, hovedkarakteren historien omhandler og som publikum sympatiserer med (Bordwell, Thompson og Smith 2020, 87), er Nancy Stokes. Dette ettersom Nancy er den sentrale igangsettende karakteren publikum følger gjennomgående i filmen, pådriveren og den som driver handlingen fremover.

Det er derimot vanskeligere å peke ut filmens antagonist. Leo Grande utfordrer sjelden Nancy eller forsøker å hindre henne fra å oppnå sine mål. Leo fungerer, som nevnt, som Nancy sin motvekt og refleksjon av eget liv og familie. Karakteren Leo har mer funksjon som en støttespiller i sin representasjon av seksuell frihet. Leo har et svakt øyeblikk hvor han hindrer Nancy i å oppnå sine seksuelle mål (Hyde 2022, 1:09:30-1:10:43). Etter en konflikt som avslører Leo sin sanne identitet, forlater han rommet og ber Nancy holde avstand (Hyde 2022, 1:10:43-1:17:36). Leo sin reaksjon og avvising av Nancy kommer ikke fra han selv, men fra Nancy sin uforsiktighet som har overskredet hans grenser og trygghet som sexarbeider (Hyde 2022, 1:09:30-1:10:43). Til tross for krangelen, som kan anses som filmens spenningstopp, kommer Leo tilbake en siste gang og bidrar til Nancy sin forløsning og oppnåelse av egne mål (Hyde 2022, 1:19:33). På bakgrunn av dette er det vanskelig å påstå at filmen inneholder en klar antagonist.

Det er derfor interessant å utforske om Nancy kan fungere som filmens protagonist og antagonist. Nancy sin indre konflikt omhandlende aksept av egen alder, kropp og seksualitet er også det som hindrer henne fra å oppnå sine mål. Den indre usikkerheten bidrar til filmens spenningsoppbygning og konflikt. Dette kommer til uttrykk i det Nancy og Leo har en samtale om en tidligere kunde av Leo og moralske spørsmål tilknyttet situasjonen (Hyde 2022, 0:11:16-0:12:03). Samtalen åpner opp for Nancy, og samfunnets, fordommer mot sexarbeidere, der det kommer tydelig frem at Nancy sliter med å forstå bakgrunnen for Leo sitt virke (Hyde 2022, 0:12:25-0:13:40). For Nancy snur Leo om på forventingen om hva en sexarbeider er, noe som også forvirrer hun i rollen sin som sexkunde. Filmene kan med dette forstås som karakterdrevet ettersom karakterenes indre og motivasjon styrer plotet (Bordwell, Thompson og Smith 2020, 78). Selv om de antagonistiske kreftene kommer fra Nancy sitt indre, er det naturlig å forstå dette i en forlengelse av samfunnets fordommer mot eldre kvinner. Hyde har med dette bygget handlingens konflikter på ytre krefter, men presentert de gjennom en kvinnelig karakters indre i et forsøk på et oppgjør med samfunnets destruktive kjønns- og aldersfordommer.

3.3 Ubehaget av den eldre kvinnes seksualitet og kropp

Ageism sin infiltrerte posisjon kommer særlig til syne i det eldre kvinners seksualitet blir en tematikk blant karakterene. Filmen har fra start illustrert kontrasten mellom Nancy og Leo sitt forhold til egen seksualitet gjennom dialog og kroppsspråk. Dette kommer blant annet frem i dialogen hvor karakterene drøfter hverandres og egen seksualitet (Hyde 2022, 0:05:36-0:12:23). Leo sitter tilbaketrukket og fremstår avslappet i samtalen. Til kontrast sitter Nancy fremoverlent og virker ansent. I samtalen om seksualitet kommer Nancy sine fordommer mot sexarbeidere til overflaten. Fordommene hennes omhandler sexarbeiderens følelser og opplevelser tilknyttet seksuelle handlinger. For Nancy er det vanskelig å forstå at Leo ikke føler seg nedverdiget eller fornedt. I det Nancy får spørsmål om egne fantasier og lyster, blir hun raskt tilbakeholden og forfjanset. Det kan tolkes at Nancy ikke er vant til å få spørsmål om sine seksuelle preferanser, og hun har dermed ikke utviklet et godt språk i beskrivelsen av egen seksualitet. Dette synliggjøres i det hun svarer at; «To have sex» er det hun lengter etter (Hyde 2022, 0:07:26-0:07:36). Nancy blir satt ut i det Leo bruker seksuelle ord for å prøve å forstå hennes bortforklarende skildringer. For Nancy er sexhandelen en form for bruk, men for Leo handler tjenesten om nytelse. Det kommer etter hvert frem at det er slik Nancy alltid har sett på seg selv, som en tradisjonell sexarbeider der kroppen hennes kun blir brukt for en annen persons nytelse. Hennes ønsker og behov har aldri vært snakket om, eller blitt ansett som viktig i hennes eneste seksuelle forhold til sin avdøde ektemann. Nancy har aldri testet sine seksuelle fantasier sammen med en partner eller seg selv. Nancy beskriver sexlivet sitt som en skuffelse, og hennes ekte ønske er å oppnå egen nytelse gjennom en orgasme (Hyde 2022, 0:09:48-0:10:48). Nancy er lei av å late som om hun nyter noe hun aldri har likt.

Nancy sitt forhold og manglende språk til egen seksualitet og sexliv, kan forstås i lys av samfunnets fravær i samtalen om voksne kvinners seksualitet. Fraværet av eldre menneskers seksualitet i media har bidratt til misoppfatninger og dårlige fremstillinger av tematikken (Gatling, Mills og Lindsay 2017, 23). Dette ettersom de eldre kvinnes seksualitet er å anse som «(...) unwatchable» (Gatling, Mills og Lindsay 2017, 23). At en eldre kvinnes seksualitet anses som forstyrrende, begrunnes i fordommer om at hennes seksualitet er ikke-eksisterende eller vanskelig å forestille seg (Gatling, Mills og Lindsay 2017, 23). Hyde får frem dette gjennom Nancy som reagerer med sjokk og vantro i det hun lærer at Leo har vært med en kvinne på åttito år (Hyde 2022, 0:14:44-0:15:19). En slik selvundertrykkelse er inngravert i mennesker gjennom oppvekst i en kultur med et slikt kvinnesyn. Dette er dessverre ikke nye holdninger, da Løkkebergs *Åpenbaringen* ble møtt med samme kritikk. Kritikk som viste

forakt mot Marie Takvam sin nakne kropp og rumpe. Kroppen ble skildret som «(...) kvalmende og uappetittlig» av kritikerne (Nasjonalbiblioteket 2023, 0:27-0:30). Skuespillerens representasjon av kropp, ble møtt med avsky begrunnet i et ubehag. Fraværet av en upolert kvinnekropp har bidratt til økt tabu og marginalisering (Gatling, Mills og Lindsay 2017, 27-28). Dette går tilbake til problematikken med synet på kvinnelig *ageing*, samt de fastgrodde ideene knytt til *ageism*. Dette ettersom filmkritikken ga tydelig uttrykk for at slike kropper ikke er velkommen på det store lerretet. En slik kritikk bidrar inn mot å begrense hvilke menneskekropper som er akseptert å vise frem.

3.4 *Agelessness* sitt mønster i utformingen av eldre kvinnelige karakterer

Dette er interessant i forhold til Anne Jerslev sin artikkel som ser på *agelessness* i amerikanske TV-serier. Jerslev skriver om hvordan aldring hos kvinner er akseptert dersom deres aldring ikke er synlig (Jerslev 2017, 68-69). En kvinne må med andre ord aldres usynlig for å få plass på skjermen, det er dette som omhandler *agelessness* i film. Dette er igjen en underkategori av *ageism*, da presset om å opprettholde et ungdommelig utseende bidrar inn til den infiltrerte aldersdiskrimineringen rettet mot kvinner (Jerslev 2017, 70). Jerslev sine funn viser til eldre kvinnelige hovedrolleinnhavere som følger de normative skjønnhetsstandardene, med fokus på deres feminitet og feminine trekk (Jerslev 2017, 70). Dette er konfliktfylt ettersom TV-seriene bidrar inn til representasjon av den eldre kvinnen, men på samme tid bidrar til misoppfatningen om hvordan en eldre kvinne skal se ut. Seriene bidrar til forvirring av publikum sin oppfatning av hva det vil si å; «(...) acting one's age» (Jerslev 2017, 70). For at en eldre kvinne skal kunne spille sin egen alder, er hun nødt til å passere som yngre. Dersom den eldre kvinnen ikke tilpasser seg de ungdommelige skjønnhetsidealene, vil karakterene hun kan spille være uttrykket som eksplisitt gamle (Jerslev 2017, 73).

Når det gjelder Sophie Hyde sin inngang til *agelessness*, oppleves det som et forsøk på å bryte med mønsteret Jerslev beskriver. Hyde får individets indre usikkerheter til overflaten i arbeidet med å spille sin ekte alder. Dette synliggjøres i form av negative kommentarer fra Nancy som søker bekreftelse fra Leo (Hyde 2022, 0:14:34-0:15:56). Samtidig kan man diskutere om Hyde klarer å oppnå et slikt brudd. I utformingen av Nancy er det lett å lese at hennes alder er rundt sekstiårene, basert på hennes stive klesstil som assosieres med voksne kvinner (Hyde 2022, 0:02:50). Det er heller ikke gjort et forsøk på å skjule aldringstegn som grått hår, rynker og lite elastisk hud (Hyde 2022, 0:02:59). Nancy sine aldringstegn er synlige

uten å være overdreven. Hyde forsøker ikke å få Nancy til å passe inn i en ungdommelig versjon av seg selv, med formål om å tilfredsstille samfunnets skjønnhetsstandard.

På samme tid kan man diskutere om Emma Thompson sitt ytre er en ektefølt representasjon av den sekstiår gamle kvinnen. Thompson er en slank, høy og hvit kvinne som allerede passer inn i flere av skjønnhetsboksene til det vestlige samfunnet. Samtidig er Thompson ærlig på at hun gjennom tidene har hatet egen kropp og utseende i søken etter å nå skjønnhetsidealet (Colbert 2022, 4:42-5:20). Thompson er ærlig på at til tross for et inngravert hat for egen kropp og utseende, har karakteren Nancy hjulpet henne som kvinne å forstå at det er bortkastet energi å bekymre seg for egen kropp (Colbert 2022, 4:42-5:20). Thompson er mer opptatt av den indre utviklingen i seg selv og Nancy, og er tydelig på at for å kunne oppnå en indre endring må man tørre å avsløre sitt sanne ytre. Dette er en motvekt til *agelessness*, da Thompson og Nancy-karakteren ikke ønsker å skjule deres alder og aldringstegn. Nancy er verken portrettert som ungdommelig eller eksplisitt gammel. De bidrar inn til synliggjøring og representasjon av kvinnelig *ageing*. Filmen forsøker å gi en nøytral og autentisk skildring av eldre kvinners utfordringer i arbeidet med aksept av eget utseende, alder og seksualitet. Filmen kan med det være et lite opprør mot de kvinnelige karakterene som pakkes inn i en *agelessness* versjon av seg selv.

3.5 Fra moralsk lærerinne til tilfredsstilt sexkunde

Hyde sitt motsvar til *agelessness* og *ageism* tydeliggjøres i filmens eksponering av kropp. Filmen har vist lite kropp frem til Nancy og Leo sitt tredje møte (Hyde 2022, 1:05:10-1:17:36). Dette kan være for å bygge opp under karakterenes dynamikk og utvikling. Karakterenes kostymer bidrar til å vise deres emosjonelle tilstand, og man kan se en utvikling fra oppkneppet skjorte til nedkneppet, mindre klær og avsløringen av nakne kropp. I øyeblikk hvor Nancy er ukomfortabel dekkes kroppen hennes til. Dette kommer til uttrykk i filmens klimaks der konflikten mellom Nancy og Leo når sin topp (Hyde 2022, 1:09:16-1:17:36). Nancy uttrykker glede over et nytt blick på egen kropp, men glemmer i sin ekstase å respektere Leo sine grenser. Det leder til en krangel og et skifte i Leo (Hyde 2022, 1:10:13). Leo virker oppkavet og irritert, men det avsløres at han er trist ettersom han ser seg selv i Nancys sønn (Hyde 2022, 1:15:35-1:16:30). Han trekker linjene mellom seg selv og en skuffende sønn som ikke lever opp til morens forventning. I Leo sin frustrasjon ser man hvordan Nancy går fra å ha blusen åpen, til å dra den fremfor sin eksponerte kropp (Hyde

2022, 1:13:20 og 1:13:39). Tildekkingen av kropp er et visuelt bilde på Nancy sin usikkerhet og emosjoner.

Fraværet av kroppslig eksponering bidrar til en spenning inn mot øyeblikket kroppene avkles, og Nancy våger å være sårbar (Hyde 2022, 1:29:55-1:31:00). Igjen står karakterene fremfor speilet, men ettersom de har tatt steget med å gjøre et oppgjør mot indre og ytre fordommer, er ikke speilet lengre et fokusområde (Hyde 2022, 1:30:07). Begge karakterene har oppnådd en form for ærlighet til seg selv, motparten og samfunnet. Speilets posisjon til å vise frem den nakne sannhet, er ikke lengre nødvendig. Nakenheten fører til et gjennombrudd i Nancy sin seksualitet. Øyeblikket er Nancys første orgasme, og fungerer som et vendepunkt for hennes seksualitet (Hyde 2022, 1:32:15-1:33:03). Orgasmen understreker hennes seksuelle vendepunkt, i det hun ser seg selv naken i helfigur (Hyde 2022, 1:34:55-1:35:40). På ny er speilbruken sentral i arbeidet med å vise Nancy sin utvikling, samt å runde av Nancy og Leo sin historie sammen. Nancys kropp tar et oppgjør med hennes egen og samfunnets skam. Den nakne kroppen viser til en indre ro og ærlighet, som Nancy tidligere ikke har kjent på. Kroppenes nakenhet gjenspeiler filmens narrativ og underbygger Nancy sin karakterutvikling fra skamfull og lukket, til fri og trygg.

Avslutningsscenen drar Nancy sin karakterutvikling, samt speilets funksjon og symbolikk, i havn. Ifølge Thompson er Nancy sitt siste blikk på seg selv i speilet en form for gjenfødelse (Colbert 2022, 2:36-3:25). Det oppleves som om Nancy ser på seg selv for første gang gjennom et nytt blikk. Scenen viser hvordan Nancy sitt blikk har endret seg fra avsky, til en rolig nøytralitet (Hyde 2022, 1:35:23-1:35:39). Hennes nøytrale blikk på seg selv markerer begynnelsen for en ny epoke i arbeidet med selvaksept og seksuell utforskning. Blikket indikerer en ny form for indre reise, i det hennes forrige avrundes. Det blir klart for Nancy at hennes utseende og alder ikke skal være et hinder fra å oppnå nytelse og lykke i egen kropp. Nancys ro reflekteres gjennom speilet, og bidrar inn til forståelsen av en ny form for tilfredsstillelse i selvet til Nancy.

3.6 Seksuell oppvåkning med ryggen til prostitusjonens skyggesider

Til tross for filmens arbeid med å hedre kvinner og deres seksualitet og kropp, reiser filmen etiske spørsmål knytt til prostitusjon. Fra start blir publikum introdusert til en avslappet sexarbeider gjennom sexkjøperens perspektiv. Et perspektiv som gir en ensidig skildring av prostitusjon, på kanten av romantisering av situasjonen. En slik skildring av prostituerte kan bidra til å opprettholde stigmaet som eksisterer mot dem. Et stigma som ser på sexarbeidere som ensformige karakterer som kun er til i øyeblikket for å tilfredsstille klientens narrativ (Ng 2022). Intimiteten mellom karakterene er kun en jobb for Leo, men en ektefølt opplevelse for Nancy. Filmene viser med andre ord den individuelle betydningen av deres seksuelle forhold, og bekrefter Leo sitt utsagn om at det hele er en illusjon basert på Nancy sin fantasi (Hyde 2022, 1:10:40-1:12:37). Denne illusjonen er forankret i Leo sitt speilbilde. Kun Leo sin refleksjon av sitt oppdiktete jeg er synlig i speilet, og skaper avstand mellom hans sanne seg og mannen han oppfattes som av Nancy. Samtidig kan den observante seer merke seg detaljer som viser hvordan Leo tilrettelegger for egen trygghet. Leo er den som skjenker alkohol, men drikker kun en liten slurk av champagnen (Hyde 2022, 0:04:47-0:05:35). Han legger eiendelene sine samlet i en sone i nærheten av døren, er tilbakeholden med privat informasjon og spiller en oppdiktet karakter (Hyde 2022, 0:04:28-0:04:35). Det er likevel lite fokus på prostituerte sin farlige arbeidsplass, også for de mannlige sexarbeidere.

I lys av #metoo-bevegelsen kan man drøfte om det hadde vært aksept blant publikum dersom rollene var byttet om. Dersom Leo hadde vært en ung kvinne i tjuårene og Nancy en mann i sekstiårene, hvordan hadde aldersforskjellen påvirket synet på karakterene? Nancy har uttalt sin preferanse for yngre menn, og bemerket aldersgapet mellom dem og hvordan hun blir forstyrret av det (Hyde 2022, 0:22:26-0:22:47). Karakterenes aldersforskjell snur om på de tradisjonelle kjønnsrollene der makt-ubalansen går i kvinnens favør. Leo er selv tydelig på at hans kropp blir ikke kjøpt, men tjenestene han kan tilby (Hyde 2022, 0:09:35-0:09:47). Karakteren er opptatt av at han ikke utnyttes, men ville man tenkt annerledes om situasjonen dersom han var en kvinne? I tillegg kan man påstå at Leo bagatelliserer farene han selv setter seg i. Prostitusjon er en farlig industri med liten beskyttelse i møte med menneskehandel, mishandling og overgrep (Ng 2022). Kan Leo sitt lekne syn på industriens farer ha med samfunnets fordommer mot menn som opplever seksuell trakassering og overgrep å gjøre? Seksuell trakassering, overgrep og voldtekt med mannlige offer blir sjelden synliggjort i populærkulturen og på lerretet (Martin 2024). Det er derfor interessant at en film som er opptatt den kvinnelige karakterens seksuelle grenser, ikke belyser skyggesider tilknyttet

mannlige prostituerte. En serie som har fått stor oppmerksomhet og skryt for rå skildringer av overgrep og dets konsekvenser for offeret, er TV-serien *Baby Reindeer* (Tofiliska og Bornebusch 2024). Netflix-showet er basert på Richard Gadd sine ekte opplevelser i tjuårene. Serien viser Gadd sitt møte med forfølgelse, grooming, seksuelt overgrep og ringvirkningene av traumene. Besvarelsen vil ikke gå mer i dybden på tematikken, men det er en interessant diskusjon som er verdt å nevne.

En film som fikk stor oppmerksomhet for å glamorisere og romantisere livet som prostituert, er den romantiske komedien *Pretty Woman* (Marshall 1990). 90-tallsfilmen omhandler en tilfeldig sexhandel som ender i romantiske følelser. I motsetning til *Good Luck to You, Leo Grande* opprettholder *Pretty Woman* tradisjonelle kjønnsroller og stereotyper. En rik eldre mann som reserverer en ung prostituert kvinne. *Pretty Woman* har i likhet med *Good Luck to You, Leo Grande* en stor aldersforskjell mellom sexarbeider og sexkjøper, noe som nevnt kan bidra inn til makt-ubalanse. I tillegg er det verdt å merke seg at *Pretty Woman* er regissert av Garry Marshall og skrevet av Jonathan Frederick Lawton nesten tre tiår før #metoo-bevegelsen, i motsetning til *Good Luck to You, Leo Grande* som er regissert og skrevet av to kvinner (IMDB 1990). Tidligere sexarbeidere har uttalt hvordan filmer som *Pretty Woman* bidrar til å skape et misvisende og feilaktig bilde av farene og realiteten av en prostituerts arbeid (Alter 2015).

Prostitusjon er ikke en kjærlighetshistorie, men en farlig virksomhet som bygger på et individs seksuelle fantasier (Alter 2015). Hyde sin film bidrar som nevnt til å belyse tematikken om prostitusjon som en illusjon, både eksplisitt fortalt av Leo og implisitt gjennom speilsymbolikken. På samme måte som man kan fastslå at *Pretty Woman* er en film av sin tid, er det ikke unaturlig å trekke samme linje med *Good Luck to You Leo Grande*. Selv om man kan påstå at Hyde sin film har et større fokus på sexarbeiderens posisjon, er ikke den prostituerte sentral. Det virker ikke som om Hyde tør å dykke ordentlig ned i de moralske spørsmålene filmen reiser, og holder seg på overflaten av spørsmål tilknyttet prostitusjonens plass i samfunnet. *Good Luck to You, Leo Grande* bidrar inn til et mer nyansert blikk på kropp, sex og seksualitet, noe som forhåpentligvis kan være en inngang og inspirasjon til kommende filmer. Kanskje man på sikt kan oppnå kvinnefrigjørende seksuelle filmatiseringer som også danner et autentisk bilde av en prostituerts liv og virke.

Konklusjon

For å oppsummere, *ageing* er mekanismene omhandlende et individs aldring, mens *ageism* er diskrimineringen som oppstår mot personer som befinner seg i aldringsfasen. *Age studies* har sitt utspring fra feministisk filmteori. Feministisk filmteori er opptatt av å løfte frem kvinner både fremfor og bak kameraet. Hollywood har i lang tid produsert kvinnelige karakterer som bygger på heteroseksuelle stereotyper, og inntar en passiv rolle i historien.

Feminismediskusjonen opplevde et skifte på 1990-tallet, med større fokus på individualisme, autentiske skildringer og kvinnelig seksualitet. Seksualitet hos eldre kvinner har vært en mangelvare i filmen. Seksualitet forbindes med ungdommen, noe som har bidratt til feilaktige skildringer av eldre kvinners seksualitet. Den eldre kvinnens seksualitet og kropp skildres som et ubehagelig syn. De eldre kvinnene som kan aksepteres synliggjort på film, er ifølge Anne Jerslev, kvinnene som oppnår suksessfull aldring, *agelessness*.

Good Luck to You, Leo Grande introduserer to kontrasterende karakterer, og den gjennomgående bruken av det visuelle motivet speil bidrar inn i en dypere forståelse av karakterene og filmens tematikk. Speilet symboliserer identitet, og reflekterer kontrastene mellom karakterenes indre og ytre. Den indre usikkerheten og fordommene til Nancy er en refleksjon av samfunnets kritiske blikk, og virker som filmens antagonist. Nancys indre har i likhet med samfunnet et negativt syn på *ageing*, og iboende holdninger som faller inn under *ageism*. Dette medfører et dårlig ordforråd tilknyttet seksualitet, samt misvisende fremstillinger. Kvinnens seksualitet anses som et ubehagelig syn, kritikk *Åpenbaringen* var offer for. *Ageism* sine mekanismer i samfunnet bidrar inn til hvilke kropper som aksepteres sett. Kvinner skjuler sin sanne alder i en *agelessness* versjon av seg selv. *Agelessness* blant kvinner bidrar til økt representasjon, men også økte misoppfatninger. Dette mønsteret tar Hyde et oppgjør med gjennom sin autentiske skildring av Nancy. Et motsvar til *agelessness*. Fraværet av kropp underbygger Nancys indre, og bidrar til spenning. Avsløringen av nakenhet runder av filmen, og kobler sammen speilsymbolikken med Nancys indre. Hennes selvaksept er å anse som en gjenfødelse i hennes pågående identitetsreise. Nancy konkluderer med at ens kropp og alder ikke skal hindre ens seksuelle lyster, i veien mot en indre ro.

Filmen er god i sin skildring av seksuellfrigjøring, men unngår å gå i dybden av sexarbeiderens posisjon. En historie fortalt fra sexkjøperens perspektiv kan fort romantisere og glamorisere et farlig virke. Filmen bagatelliserer spørsmål knyttet farene mannlige prostituerte utsettes for. Dette er problematisk i en tid menn er lite synlige i saker omhandlende seksuelle overgrep. I lys av #metoo-bevegelsen vil det være naturlig med et bredere innblikk i menns seksuelle opplevelser. Derfor vil det i fremtiden være interessant å se om kvinnefrigjørende filmer klarer å gripe om også menns tabubelagte tematikker tilknyttet seksualitet. Videre interessant forskning vil være å gå i dybden på *ageism* sin underkategori *agelessness*. Jerslev har god forskning på *agelessness* når det gjelder TV-serier, men fraværet er større i filmen og forskning kunne bidratt til innsikt på mekanismene bak.

Good Luck to You, Leo Grande bidrar til representasjon av eldre kvinners seksualitet. Filmen kan anses et motsvar til samfunnets holdning tilknyttet *ageing*, som bidrar til å opprettholde *ageism*. I tillegg vil jeg anse næranalysen som et interessant tilskudd til *age studies*, i forståelsen av karakteren Nancy. En usikker og selvkritisk kvinne som basert på samfunnets fordommer mot eldre kvinners seksualitet, tilbakeholdes hennes aksept av seg selv gjennom fastgrodde sosiale mønstre. Samfunnets forakt og diskriminering mot kvinnekroppen påvirker individets syn på seg selv og andre. Et oppgjør med egen og samfunnets skam, er starten i Nancys seksuelle reise. En kvinnes kropp og alder er ikke negative faktorer i møtet med seksualitet, og må derfor synliggjøres gjennom autentiske skildringer som kan bearbeide eksisterende fordommer og misoppfatninger.

Referanseliste

- Allen, Katherine R. og Karen A. Roberto. 2009. «From Sexism to Sexy: Challenging Young Adults' Ageism About Older Women's Sexuality.» *Sexuality research & social policy*, Vol 6 no. 4: 13-24. <https://doi.org/10.1525/srsp.2009.6.4.13>.
- Alter, Charlotte. 2015. «Here's What Former Sex Workers Think of *Pretty Woman*.» Hentet 12. mai 2024. <https://time.com/3756689/pretty-woman-prostitute-julia-roberts-richard-gere/>.
- Bakøy, Eva. 2008. «Retningslinjer for den filmvitenskapelige næranalysen.» I *Filmanalytiske tradisjoner*, redigert av Eva Bakøy og Jo Sondre Moseng, 11-21. Oslo: Universitetsforlaget.
- Bañón, Raquel Medina og Barbara Zecchi. 2020. «Technologies of Age: The Intersection of Feminist Film Theory and Aging Studies.» *Investigaciones feministas*, Vol. 11 (2): 251-262. <https://doi.org/10.5209/infe.66086>.
- Borwell, David, Kristin Thompson og Jeff Smith. 2020. *Film Art: An Introduction*. Tolvte utgave. New York: McGraw-Hill Education.
- Brittain, Amy. 2024. «Me Too movement.» Hentet 11. mai 2024. <https://www.britannica.com/topic/Me-Too-movement>.
- Chivers, Sally. 2019. *The Silvering Screen: Old Age and Disability in Cinema*. Toronto: University of Toronto Press.
- Closer Productions. 2024. «People.» Hentet 10. mai 2024. <https://closerproductions.com.au/people>.
- Colbert, Stephen. 2022. «“Don't Waste Your Life's Purpose Worrying About Your Body” – Emma Thompson.» 16. juni 2022. Intervju, 6 minutter og 38 sekunder. <https://youtu.be/ehs9JFtEs5U?si=93ALzt97a9ur5WkV>.

- Dercksen, Daniel. 2022. «Good Luck To You, Leo Grande – How a brilliant idea evolved into an irresistible film .» Hentet 11. mai 2024. <https://writingstudio.co.za/good-luck-to-you-leo-grande-how-a-brilliant-idea-evolved-into-an-irresistible-film/>.
- FasterCapital. 2024. “Symbolism: Mirrors and Symbolism: Reflecting on Deeper Meanings.” Hentet 14. Mai 2024. <https://fastercapital.com/content/Symbolism--Mirrors-and-Symbolism--Reflecting-on-Deeper-Meanings.html>.
- Gatling, Margaret, Jane Mills og David Lindsay. 2017. «Sex after 60? You’ve got to be joking! Senior sexuality in comedy film.» *Journal of Aging Studies* 2017 (Vol. 40): 23-28. <https://doi.org/10.1016/j.jaging.2016.12.004>.
- Gaare, Gorm K. 2023. «Vibeke Løkkebergs debutfilm ble hyllet og hudflettet.» Hentet 22. april 2024. <https://www.nb.no/historier-fra-samlingen/vibeke-lokkebergs-debutfilm-ble-hyllet-og-hudflettet/>
- Helsenorge. 2023. “Overgangsalder.” Hentet 5. Mai 2023. <https://www.helsenorge.no/sykdom/underliv/menopause/>
- IMDB. 1990. «Pretty Woman.» Hentet 12. mai 2024. <https://www.imdb.com/title/tt0100405/>.
- Jerslev, Anne. 2017. “The look of ageing: Agelessness as post-feminist cool? The aging female CEO in contemporary US TV series.” *MedieKultur* (Vol.33, No. 63): 67-84.
- Klevjer, Carl August. 2023. “Harrison Ford til NRK: -Jeg er takknemlig.» Hentet 13. mai 2024. https://www.nrk.no/kultur/harrison-ford-til-nrk_-_jeg-er-takknemlig-1.16465629.
- Martin, Laura. 2024. “With its depiction of stalking and sexual assault, brutal show *Baby Reindeer* is gut-punching viewers.” *BBC*, 18. april. Hentet 14. mai 2024. <https://www.bbc.com/culture/article/20240418-with-its-depiction-of-stalking-and-sexual-assault-brutal-show-baby-reindeer-is-gut-punching-viewers>.

- Nasjonalbiblioteket. 2023. «Vibeke Løkkebergs debutfilm ble hyllet og hudflettet.» 13. januar 2023. Informasjonsvideo, 2 minutter og 17 sekunder.
<https://youtu.be/9ut7hGYXWns?si=cF8-gaNbYQth7bsC>.
- Ng, Kate. 2022. «Good Luck to You, Leo Grande: This is what a sex worker really thinks of intimacy with clients.» Hentet 12. mai 2024. <https://www.independent.co.uk/life-style/sex-workers-intimacy-good-luck-leo-grande-b2102693.html>.
- Schubart, Rikke. 2019. «How Lucky You Are Never to Know What It Is to Grow Old’: Witch as Fourth-Wave Feminist Monster in Contemporary Fantasy Film.» *Nordlit*, no. 42 (November): 191-206. <https://doi.org/10.7557/13.5012>.
- Smith, Sharon. 1999. «The Image Of Women In Film: Some Suggestions For Future Research.» I *Feminist Film Theory: A Reader*, redigert av Sue Thornham, 14-19. Edinburgh: Edinburgh University Press.
- Thornham, Sue, red. 1999. *Feminist Film Theory: A Reader*. Edinburgh: Edinburgh University Press.
- Waters, Melanie. 2011. *Women on Screen: Feminism and Femininity in Visual Culture*. Første utgave. London: Palgrave Macmillan UK.
- Woodward, Kathleen. 2006. «Performing Age, Performing Gender.» *NWSA journal*, Vol. 18 (1): 162-189. <https://doi.org/10.2979/NWS.2006.18.1.162>.
- Åberg, Erica, Iida Kukkonen og Outi Sarpila. 2020. «From double to triple standards of ageing. Perceptions of physical appearance at the intersections of age, gender and class.» *Journal of Aging Studies*, Vol. 55 (100876): 1-12.
<https://doi.org/10.1016/j.jaging.2020.100876>.

Filmografi

Baby Reindeer. Regissert av Weronika Tofiliska og Josephine Bornebusch. Serieskaper Richard Gadd. 2024; Storbritannia: Clerkenwell Films. 237 minutter.

<https://www.netflix.com/title/81219887>.

Good Luck to You, Leo Grande. Regissert av Sophie Hyde. 2022; Storbritannia og USA:

Align og Genesis Pictures. 1 time og 37 minutter. <https://filmoteket.no/film/195204>.

Persona. Regissert av Ingmar Bergman. 1966; Sverige: AB Svensk Filmindustri. 1 time og 25 minutter. <https://filmoteket.no/film/60484>.

Pretty Woman. Regissert av Garry Marshall. 1990; USA: Touchstone Pictures og Silver Screen Partners IV. 1 time og 59 minutter. <https://www.netflix.com/title/872251>.

Åpenbaringen. Regissert av Vibeke Løkkeberg. 1977; Norge: Norsk Film, 2021. 1 time og 20 minutter. DVD.

